SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

Krakowskiej Izby adwokackiej

i Rady dyscyplinarnej

z czynności

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1904 r.

KRAKÓW.
Nakładem Wydziału Krakowskiej Izby adwokackiej.
Druk W. Korneckiego w Krakowie.
1905.

SPRAWOZDANIE

Wydziału Krakowskiej Izby adwokackiej

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1904 r.

Liczba adwokatów (z dniem 31 grudnia 1904), przyrost i zmiany w siedzibach.

1.	w Krakowie	adwokatów	114
2.	„ Tarnowie	„	27
3.	„ Rzeszowie	„	22
4.	„ Nowym Sączu	„	15
5.	„ Wadowicach	„	5
6.	„ Jaśle	„	10
7.	„ Białej	„	7
8.	„ Bochni	„	7
9.	„ Gorlicach	„	5
10.	„ Podgórzu	„	6
11.	„ Żywcu	„	6
12.	„ Chrzanowie	„	4
13.	„ Krośnie	„	4
14.	„ Nowym Targu	„	5
15.	„ Tarnobrzegu	„	3
16.	„ Brzesku	„	3
17.	„ Dąbrowy	„	2
18.	„ Kolbuszowy	„	2
19.	„ Limanowy	„	2
20.	„ Łańcucie	„	3
21.	„ Mielcu	„	3
22.	„ Myślenicach	„	2
23.	„ Nisku	„	2
24.	„ Oświęcimiu	„	3
25.	„ Ropczycach	„	3
26.	„ Wieliczce	„	2
27.	„ Andrychowie	„	2
28.	„ Bieczu	„	1
29.	„ Czarnym Dunajcu		2
30.	w Krościenku nad Dunajcem	adwokatów	1
31.	„ Makowie	„	1
32.	„ Dębicy	„	2
33.	„ Dukli	„	3
34.	„ Grybowie	„	2
35.	„ Jordanowie	„	2
36.	„ Kalwaryi	„	1
37.	„ Kętach	„	2
38.	„ Krzeszowicach	„	2
39.	„ Leżajsku	„	2
40.	„ Jaworznie	„	1
41.	„ Milówce	„	2
42.	„ Niepołomicach	„	2
43.	„ Pilźnie	„	2
44.	„ Przeworsku	„	3
45.	„ Radomyślu	„	2
46.	„ Rozwadowie	„	2
47.	„ Starym Sączu	„	2
48.	„ Strzyżowie	„	1
49.	„ Tyczynie	„	2
50.	„ Zatorze	„	2
51.	„ Radłowie	„	1
52.	„ Tuchowie	„	1
53.	„ Mszanie Dolnej	„	1
54.	„ Żmigrodzie	„	1
55.	„ Skawinie	„	1
56.	„ Ślemieniu	„	1
57.	„ Liszkach	„	1
		Razem	318

W ciągu r. 1904 przybyło 13 adwokatów (w r. 1903 przybyło 29, w r. 1902 przybyło 21, w r. 1901—16, a w r. 1900—23 adwokatów).

W czasie od 1 stycznia 1905 do 1 maja 1905 r. przybyło adwokatów:

w Krakowie:	Dr. Drohocki Izydor
	„ Drobner Józef
	„ Ehrenpreis Zygmunt
	„ Lauer Bernard
w Rzeszowie:	„ Weinberg Gottfried
w Podgórzu:	„ Schiff Izak Dawid
w Tuchowie:	„ Iglatowski Stanisław Maryan.

Od 1 stycznia 1904 do 1 maja 1905

a) zmarli:

w Krakowie:	Dr. Hajdukiewicz Jan
	„ Horowitz Leon
	„ Klein Zygmunt
	„ Rothwein Leon
w Rzeszowie:	„ Als Roderyk
	„ Binder Noe
	„ Fechtdegen Józef
	„ Reines Maurycy
w Bochni:	„ Serafiński Antoni Leonard
w Nowym Targu:	„ Kozłecki Marcin
w Tuchowie:	„ Okuniewski Jan
w Tyczynie:	„ Madeyski Leon

b) zrezygnowali:

Dr. Propper Jan Albert w Krakowie
„ Brandt Henryk w Mielcu.

c) przeniósł się do innej Izby:

Dr. Holtzer Gustaw z Rzeszowa do Lwowa.

d) przeniósł się z innej Izby (lwowskiej):

Dr. Iglatowski Stanisław Maryan do Tuchowa.

e) przesiedlili się w okręgu naszej Izby:
Dr. Fischler Herzel z Rzeszowa do Tarnowa
„ Goldberg Mojżesz (Maurycy) ze Ślemienia do Nowego Sącza
„ Kołodziejczyk Jan z Krakowa do Jordanowa
„ Łojasiewicz Stanisław z Radomyśla do Mielca
„ Popiel Juliusz z Nowego Targu } do Czarnego
„ Rokach Samuel z Tarnowa } Dunajca
„ Schmindling Chaim Eliasz z Nowego Sącza do Milówki
„ Stec Jan z Tarnowa do Krakowa
„ Zembaty Zygmunt z Nowego Sącza do Makowa.

W czasie od 1 stycznia 1904 do 1 maja 1905 r. przybyło 20 adwokatów, a ubyło 15. — (W czasie od 1 stycznia 1903 do 1 maja 1904 r. przybyło 35 adwokatów, ubyło 8; w czasie od 1 stycznia 1902 do 1 maja 1903 r. przybyło adwokatów 34, a ubyło 14; w czasie od 1 stycznia 1901 do 1 maja 1902 przybyło adwokatów 25, a ubyło 10).

Ogólna zatem liczba adwokatów, w krakowskiej Izbie zapisanych, wynosi z dniem 1 maja 1905 roku 318 (1 maja 1904 roku 318, z dniem 1 maja 1903 wynosiła liczba ogólna adwokatów 302, a z dniem 1. maja 1902 roku 291).

Z liczby tej przypada:

na Kraków: **118**
(w r. 1904 — 117, w 1903 — 112, w 1902 — 103, w 1901 — 101)

na Tarnów: **26**
(w r. 1904 — 27, w 1903 — 27, w 1902 — 27, w 1901 — 28)

na Rzeszów: **21**
(w r. 1904 — 26, w 1903 — 24, w 1902 — 23, w 1901 — 20)

na Nowy Sącz: **15**
(w r. 1904 — 15, w 1903 — 13, w 1902 — 11, w 1901 — 11)

na Jasło: **10**
(w r. 1904 — 10, w 1903 — 10, w 1902 — 9, w 1901 — 9)

na Wadowice: **5**
(w r. 1904 — 5, w 1903 — 5, w 1902 — 5, w 1901 — 5)

reszta w liczbie 123 (w r. 1904 — 118, w 1903 — 111, a w r. 1902 — 113) na Sądy powiatowe w okręgu Izby.

II.

Stan, przyrost i ubytek kandydatów adwokackich.

W dniu 1 stycznia 1904 r. wpisanych było kandydatów:

w Krakowie 64

„ Tarnowie
„ Rzeszowie
„ Nowym Sączu
„ Wadowicach
„ Jaśle
razem 44

reszta u adwokatów w miejscach, gdzie mają siedziby Sądy powiatowe w liczbie . . 50

Razem . . 158

Od 1 stycznia 1904 do 31 grudnia 1904 r.:

przybyło kandydatów adw. 41

ubyło 79

Ubyło więc . . 38

Z dniem 1/1 1905 r. było zatem zapisanych . . 120

(1/1 1903 r. — 147
(„ 1902 r. — 146
(„ 1901 r. — 133
(„ 1900 r. — 128
(„ 1899 r. — 141
(„ 1898 r. — 154
(„ 1897 r. — 162

Z tej liczby przypada:

na Kraków 52

„ Tarnów
„ Rzeszów
„ Nowy Sącz
„ Wadowice
„ Jasło
razem . . . 33

reszta w liczbie 35 przypada na miejsca, gdzie są siedziby Sądów powiatowych w obrębie Izby.

III.

Dziennik podawczy.

A) Od 1 stycznia do 31 grudnia 1904 r. wpłynęło pism 1891 (w r. 1899 — 1537, w r. 1900 — 1582, w r. 1901 — 1733, w r. 1902 — 1700, w r. 1903 — 1783).

1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano 133 (w r. 1903 — 132, w r. 1902 — 107, w r. 1901 — 122 i w r. 1900 — 166) obrońców do rozpraw. Wyznaczanie obrońców przy c. k. Sądach obwodowych w Tarnowie, Rzeszowie, Nowym Sączu, Wadowicach i Jaśle odbywa się przez odnośne Sądy obwodowe, wobec czego liczba tych obron Wydziałowi nie może być znaną.

2. podań o ustanowienie bezpłatnych obrońców w sprawach cywilnych wpłynęło 91, z tych uwzględniono 85.

3. zażaleń nienależących do Rady dyscyplinarnej wpłynęło 153.

B) Od 1 stycznia do 1 maja 1905 r. wpłynęło pism 655 (w r. 1900 — 475, w r. 1901 — 560, w r. 1902 — 583, w r. 1903 — 625, w r. 1904 — 634).

Wniesione podania załatwiał Wydział już to obiegowo, już to na posiedzeniach. Posiedzeń Wydziału w r. 1904 było 26 (w r. 1900 było ich 12, w r. 1901 było ich 15, w r. 1902 było ich 23, a w roku 1903 było ich 28). Od dnia 1 stycznia 1905 do dnia 1 maja 1905 odbyło się posiedzeń 10. Zauważamy, iż podania o wpis na listę adwokatów, jak również i podania o potwierdzenie praktyki adwok. załatwiano na mocy uchwały Wydziału tylko na posiedzeniach Wydziału.

IV.

Powyższe zestawienia cyfrowe dają nam obraz agend i czynności kancelaryi naszej Izby w ubiegłym roku administracyjnym i stwierdzają, iż czynności te, a temsamem i wydatki administracyjne na utrzymanie kancelaryi Izby i Rady dyscyplinarnej z roku na rok wzrastają. W sprawach dotyczących powagi i godności naszego stanu, oraz stworzenia lepszych warunków materyalnego bytu stanu adwokackiego, zabieraliśmy głos i stawialiśmy odpowiednie żądania tam, gdzie interwencya nasza okazała się konieczną i potrzebną.

Jak już w sprawozdaniu naszem za rok 1903 zaznaczyliśmy, zakomunikowaliśmy sprawozdaniem z dnia 25 listopada 1902 L. 146, c. k. Ministerstwu Sprawiedliwości uchwały Walnego Zgromadzenia naszej Izby adwokackiej z dnia 18 października 1902, dotyczące najżywotniejszych interesów naszego stanu. Podniesione

przez nas postulata były przedmiotem obrad i uchwał powziętych na posiedzeniach stałej delegacyi austr. Izb adwokackich z dnia 26 i 27 stycznia 1904 i konferencyi tej delegacyi w c. k. Ministerstwie Sprawiedliwości dnia 22 i 28 października 1904 i zostały uwzględnione częściowo w reskrypcie c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 26 listopada 1904, L. 25601, który P. T. Kolegom równocześnie w odpisie komunikujemy. W posiedzeniach stałej delegacyi austr. Izb adwokackich braliśmy udział, a to: na posiedzeniu z dnia 26 stycznia 1904 przez Kolegę II-go Wiceprezydenta naszej Izby Dr. Mieczysława Gałeckiego, a na posiedzeniach z dnia 28 października 1904 i z dnia 12 maja 1905 przez Kolegę Dr. Adama Doboszyńskiego, posła do Rady Państwa.

W celu uregulowania sprawy ustanawiania kuratorów, zarządców mas konkursowych i zarządców przymusowych, odnieśliśmy się pismem z dnia 10 marca 1904 L. 1755 do Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie o zaprowadzenie obowiązkowego turnusu, a pismo to, jak i nasza osobista interwencya spowodowała Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie do wydania rozporządzenia z dnia 15 lutego 1905 Prez. $\frac{1648}{13 A 5}$, które wszystkim P. T. Kolegom w odpisie rozsyłamy. Dodajemy, iż na zaprowadzenie turnusu, obowiązującego Sądy przy ustanawianiu zarządców przymusowych Prezydyum c. k. Sądu kraj. wyższego się nie zgodziło, podając, jako motyw, że „Sąd egzekucyjny według § 106 ord. egz. jest obowiązany do wybierania zarządcy przymusowego zpośród osób zapisanych na listę zarządców; nadto ze stanowiska obowiązującej ustawy nie jest dopuszczalne zaprowadzenie turnusu, któryby w miejsce indywidualnego badania każdego poszczególnego wypadku i w miejsce wolnej oceny, stanowiącej podstawę decyzyi sądowej, wprowadzał przymus trzymania się porządku imion, wpisanych na listę".

Udzielając P. T. Kolegom to rozporządzenie, upraszamy o odnoszenie się do nas w tych wszystkich wypadkach, w którychby c. k. Sądy od tego turnusu odstąpiły, abyśmy byli w możności celem ścisłego wypełnienia wydanego rozporządzenia odpowiednie poczynić kroki.

W sprawach pokątnego pisarstwa komunikujemy P. T. Kolegom pismo c. k. Sądu powiatowego cyw. w Krakowie z dnia 17 lipca 1904 Pr. $\frac{551}{13/2}$ i prosimy wszystkich P. T. Kolegów o współdziałanie i donoszenie nam o wypadkach pokątnego pisarstwa w celu zwalczania tej plagi naszego stanu.

Otrzymawszy wiadomości i dowody, iż dwóch c. k. Notaryuszy zawodowo się trudni zastępstwem stron w sprawach cywilnych i egzekucyjnych przed c. k. Sądami powiatow., zażądaliśmy od kompetentnych c. k. Izb notaryalnych wdrożenia przeciw nim dochodzenia dyscyplinarnego. W obu wypadkach c. k. Izby notaryalne orzekły, iż nie widzą powodu do wdrożenia dochodzeń dyscypl., wychodząc z tego założenia, iż c. k. Notaryuszowi przysłuża prawo zastępstwa stron przed c. k. Sądami powiatowymi w sprawach spornych i egzekucyjnych. Wskutek wniesionych przez nas zażaleń wydane orzeczenia c. k. Izb notar. zostały zmienione i obaj notaryusze zostali uznani winnymi przekroczenia przeciw godności swego stanu.

Przypominamy, że jeszcze w r. 1902 przesłaliśmy P. T. Kolegom kwestyonaryusze, mające na celu dostarczanie Wydziałowi Izby autentycznych dat, do wypadków pokątnego pisarstwa się odnoszących, i że to zarządzenie z powodu prawdziwie niezrozumiałej apatyi P. T. Kolegów doczekało się tylko jednego faktu wypełnienia kwestyonaryusza.

Zawiadamiamy P. T. Kolegów, że reskryptem c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 26 sierpnia 1904 L. 60415 uwolnione zostały strony od uiszczania stempli i należytości przy renomowaniu podań, dokumentów, protokołów i wygotowań sądowych, które się spaliły przy pożarze budynku sądowego w Sokołowie, a to pod ograniczeniami i zastrzeżeniami, w tym reskrypcie zawartymi.

Na pokrycie wydatków kancelaryi Izby i Rady dyscyplinarnej na rok 1905 proponujemy wkładkę w dotychczasowej wysokości t. j. po 24 kor., a dla tych adwokatów, którzy w drugiej połowie bieżącego roku kancelaryę otworzą, po 12 Kor.

W końcu zwracamy uwagę P. T. Kolegów na nasze stowarzyszenie celem niesienia pomocy wdowom i sierotom, po adwokatach pozostałym, wedle którego członkiem tego stowarzyszenia może być każdy adwokat, do naszej Izby należący, a wkładka

roczna członka wynosi 12 kor. Dla rozwoju tej tak bardzo dla naszego stanu doniosłej i niezbędnej Instytucyi, która obecnie zaledwie kwotą K. 13644·97 h. rozporządza, proponujemy w preliminarzu budżetu subwencyę z funduszów Izby w kwocie 1000 Kor. i zapraszamy wszystkich P. T. Kolegów, którzy do tego stowarzyszenia jeszcze nie należą, aby bezwłocznie do tego stowarzyszenia jako członkowie przystąpili.

CZŁONEK WYDZIAŁU	PREZYDENT
Dr. Gaweł.	*Dr. Koy.*

SPRAWOZDANIE

z czynności Rady dyscyplinarnej Krakowskiej Izby adwokackiej za r. 1904.

Pozostało z r. 1903 merytorycznie niezałatwionych dochodzeń dyscyplinarnych 34

w roku 1904 wniesiono zażaleń 51

ogólna liczba dochodzeń dyscyplinarnych w r. 1904 . . . 85

w porównaniu z r. 1903 więcej o 19

Merytorycznie załatwiono w r. 1904 spraw:

1) zaniechaniem dochodzenia 28

2) wyrokami

a) uwalniającymi . . . . 8 } 18

b) zasądzającymi . . . . 10 }

Razem 46

w porównaniu z r. 1903 więcej o spraw 15

pozostało zatem merytorycznie niezałatwionych z końcem roku 1904 jeszcze w toku będących dochodzeń, przeniesionych na r. 1905 39

w porównaniu z r. 1903 więcej o 4

Kary orzeczono:

a) pisemną naganę w wypadkach 7

b) grzywnę pieniężną (**1** à 50 K, **1** à 200 K, 1 à 400 K) w wypadkach 3

Rada dyscyplinarna odbyła w r. 1904:

a) zwyczajnych posiedzeń 11

b) ustnych rozpraw 21

Kraków, 1-go maja 1905.

Prezes Rady dyscyplinarnej:

Dr. Roman Jakubowski.